

Tragická kapitulácia Jordana Petersona v otázke „manželstva“ osôb rovnakého pohlavia

John Horvat II.

29. júla 2022 ✚ Spoločnosť ✚ LGBT

Jordan Peterson je záhadná osoba. Odkedy sa náhle objavil na svetovej scéne ako učiteľ zodpovednosti, sebadisciplíny a politickej nekorektnosti, je kontroverzný.

Zdroj: wikimedia commons

Jeho pravidlá tvrdej lásky k životu mu získali obdiv mnohých mladých mužov, ktorých jeho posolstvo povzbudilo. Lavicu rozzúrilo jeho odmietanie používať nové osobné zámená počas vyučovania na univerzite. Vďaka svojmu štipľavému spôsobu komunikácie s liberálmi a tzv. „wokizmom“ okamžite zožal úspech medzi konzervatívcami a získal si množstvo fanúšikov na YouTube po celých Spojených štátoch a Kanade.

Mnohých zaujali aj jeho kvázi náboženské úvahy s biblickými citátmi, ktoré nikdy celkom nepotvrdili existenciu osobného a kresťanského Boha. „Kresťanské“ myšlienky však prezentoval moderným, nekresťanským spôsobom, ktorý údajne priťahoval mladých ľudí. A to väčšine kresťanov stačilo. Hoci sa nehlásil k žiadnej viere, naznačoval obdiv ku katolíckej Cirkvi do takej miery, že ho mnohí podozrievali z toho, že je skrytým katolíkom.

Ďalšia stránka kanadského autora bestsellerov však záhadu ešte zvyšuje. Jeho knihy bývajú ezoterické, často sa v nich objavujú odkazy na moderných autorov, ako sú Darwin, Freud, Jung, Nietzsche a Heidegger. Veterán klinickej psychológie predstavuje mätúcu zmes existenciálnych doktrín, psychoanalytických konceptov a orientálnych myšlienok, ktoré sa len málo podobajú na čokoľvek kresťanské.

Na záver životopisného náčrtu treba dodať, že pred niekoľkými rokmi ho stres z niekoľkých osobných tragédií priviedol k závislosti od liekov proti bolesti. Vznikla vážna situácia a on hľadal liečbu v Rusku. Len nedávno vyšiel z tohto obdobia hmlistého trápenia, aby sa pokúsil o návrat novými knihami a videami.

Nový Jordan Peterson však nemá takú príťažlivosť ako ten starý. Jeho najnovšia kniha *Beyond Order (12 More Rules for Life)* nezožala taký úspech ako jeho prvý súbor dvanástich pravidiel. Už nemá vypredané

prednáškové turné, ktoré z neho urobili superhviezdu.

V tejto novej fáze svojho života práve vydal video podcast, ktorý nemôže nešokovať mnohých, ktorí sledovali Jordana Petersona ako konzervatívneho mysliteľa. Na tejto epizóde, podkopávajúcej tradičnú morálku spôsobom, ktorý človeka trochu šokuje, nie je nič konzervatívne.

Dr. Peterson diskutuje na tému „Homosexuálne rodičovstvo: Prísľub a úskalia“ s Davem Rubinom, „ženatým“ homosexuálom. Rubin je autor, komik a „konzervatívny“ politický komentátor. Je známy najmä ako moderátor relácie *The Rubin Report* vysielanej na BlazeTV. Táto epizóda sa venuje úmyslu Rubina stať sa rodičom. Ešte znepokojujúcejšie však je, ako moderátor mení smerovanie rozhovoru tak, aby takéto rodičovstvo znelo konzervatívne voči radikálnejšiemu „woke“ establišmentu.

V prezentácii Dr. Petersona sú tri hlavné problémy

Prvým problémom je jeho úprimný postoj, že „manželstvo“ osôb rovnakého pohlavia sa stalo normálnym. Dr. Peterson sa stal kontrakultúrnym hrdinom, pretože odmietol používať zámená, ktoré neodrážajú biologickú realitu. V podcaste však teraz nemá najmenší problém hovoriť o priateľovi Mr. Rubina ako o „manželovi“.

Jeho diskusia považuje túto novú „rodinu“ za čosi skutočné, nie falošné. Rubin teda hovorí o vytvorení homosexuálnej „rodiny“ a dokonca o „plodení“ detí (prostredníctvom náhradných matiek!). Dokonca spolu špekulujú o tom, ako prekonať nedostatok matky prítomnosťou vychovávajúceho muža a pozývaním hosťujúcich ženských vzorov, ktoré by pomáhali vychovávať deti v domácnosti rovnakého pohlavia pána Rubina. Dr. Peterson hľadá spôsoby, ako sprevádzať vývoj rodiny, ktorú nazýva „rovnakopohlavnou“.

„*Je to politická otázka. Snažíme sa načrtnúť cestu,*“ hovorí a neskôr konštatuje, že kultúra sa zrejme rozhodla, že „homosexuálne“ manželstvo sa stalo „*súčasťou štruktúry samotného manželstva*“.

Výpovedný znak kapitulácie však nachádzame vo viacerých odkazoch na manželstvo ako na „zväzok dvoch ľudí“. Odchyľuje sa od jedinej definície, ktorá charakterizuje manželstvo ako celoživotný zväzok muža a ženy za účelom plodenia, vzájomnej náklonnosti manželov a výchovy detí. Dr. Peterson, známy darwinista, zrejme obviňuje kultúru z toho, že určuje, aké by manželstvo malo byť. Napriek tomu akceptuje verdikt kultúry rozšíriť túto definíciu aj na „manželstvo“ a rodičovstvo osôb rovnakého pohlavia.

Druhým problémom podcastu Dr. Petersona je jeho snaha označiť „manželstvo“ osôb rovnakého pohlavia za konzervatívne, keď naznačuje, že vysoko sexualizovaný homosexuálny životný štýl sa vďaka tomuto „manželstvu“ upokojí a že tento nový výtvar sa napokon môže stať konzervatívnou silou na obranu rodiny.

„*Sledujeme, ako starý svet odchádza, a vstupujeme do tohto nového sveta,*“ tvrdí Rubin, keď hovorí o svojom budúcom rodičovstve. „*Som akousi súčasťou tohto nového konzervatívneho sveta.*“

Rozhovor je teda plný zmienok o dôležitosti rodiny a jej obrane. Obaja respondenti dokonca pripúšťajú, že „ideálna“ rodina je tá, ktorú tvoria muž a žena s prirodzenými deťmi. Keďže však takmer všetci pri nasledovaní ideálov zaostávajú, Dr. Peterson považuje za nerozumné vylúčiť túto nie (úplne) ideálnu, „rovnakopohlavnú rodinu“ z noriem civilizovanej spoločnosti. Tradičné rodiny by sa teda nemali stavať proti „rodine“ rovnakého pohlavia, ale skôr ju akceptovať ako spojenca.

Mýtus o „skrotení“ homosexuálov vstupom do „manželstva“ bol dlho používaný s cieľom dosiahnuť akceptáciu „manželstiev“ osôb rovnakého pohlavia. K tomuto skroteniu však nedošlo. Dr. Peterson skutočne priznáva, že otvorením dverí „manželstva“ homosexuálom optimistickjší konzervatívci dúfali, že by to mohlo priniesť určitý druh normality. Viedlo to však iba k ešte radikálnejším požiadavkám. Dokonca aj Rubin si uvedomuje, že k tejto radikalizácii došlo, a „sympatizuje“ s konzervatívnymi obavami.

Dr. Peterson posúva tento mýtus o skrotení ešte o krok ďalej, keď naznačuje, že za nadmernú a krikľavú homosexuálnu promiskuitu môže spoločnosť, vzhľadom na to, že v minulosti chýbali štruktúry ako „manželstvo“, ktoré by mohli túto energiu nasmerovať na konštruktívnejšie ciele. Tvrdí, že nepriateľstvo a neakceptácia dokonca mohli „*vyprovokovať vzdorovitú vzburu, pretože viete, čo sa stane, ak vám, takpovediac, nedovolia byť tým, kým ste*“.

Posledný problém je ešte bizarnejší. Spočíva v presvedčení, že homosexuálne manželstvo môže predstavovať silu v boji proti „prebudenému“ (woke) establišmentu a „transsexuálnej“ revolúcii, ktorá je v súčasnosti na čele sexuálnej revolúcie.

Takéto spojenectvo je riskantné. Od konzervatívcov sa žiada, aby prijatím tejto myšlienky urobili skok do tmy. Obaja neponúkajú žiadny dôkaz, že táto akceptácia bude mať nejaké výsledky. Všetko je to „neprebádané územie“. Dôležité je však „viesť tieto rozhovory“.

Počas rozhovoru priznávajú, že situácia nie je dobrá. Včerajšie ústupky homosexuálom viedli k dnešným „transsexuálnym“ požiadavkám. Prípád Rubina však má predstavovať možnú výnimku, iba ak sa mu podarí získať akceptáciu.

„Toho sa konzervatívci obávali, že takto skončíme? V istom zmysle by som mal byť pravdepodobne ich najväčším hrdinom,“ tvrdil Rubin, *„pretože „aha, tu je niekto, kto chcel vstúpiť do civilizovanej spoločnosti, chcel potvrdiť správnosť väčšiny dlho vybojovaných, časom overených ideálov, chcel pomôcť brániť tento svet“.*

Posolstvo znie, že homosexuálna revolúcia je včerajšou revolúciou; pozornosť sa musí sústrediť na dnešných „transsexuálnych“ jakobínov. Obaja rečníci sa teda prezentujú ako obhajcovia súčasných abnormálnych „noriem spoločnosti“. Broja proti „woke“ establišmentu, „transsexuálnej“ tyranii, teórii gender a „child groomingu“ (správanie jedincov a skupín, kt. nadväzujú dôverné vzťahy s obeťami, predovšetkým deťmi alebo mladistvými bez vedomia rodičov s cieľom sexuálneho alebo iného zneužitia, pozn. red.). Dr. Petersonovi aj Rubinovi boli skutočne dočasne zrušené účty na Twitteri kvôli „transfóbnemu“ obsahu.

Konzervatívna skúsenosť však hovorí, že **takéto revolty sú súčasťou jedného procesu, ktorý je jednotný vo svojej doktríne a činnosti.** Vedú k zničeniu kresťanskej civilizácie, pretože porušujú morálne zásady. Dúhová vlajka ich všetky spája proti morálke.

Prieskumný „rozhovor“ prezentuje svoje chybné posolstvo v sentimentálnej atmosfére emócií a sympatií medzi dvoma priateľmi. Toto nie je miesto pre tento typ rozhovoru. Patrí do morálnej sféry.

Pojem hriechu alebo nemorálnosti skutkov v „rozhovore“ úplne chýba. Neberie sa do úvahy ani vplyv takýchto „rodín“ na deti. Predpokladá sa, že všetko je správne, aj keď trochu neregulárne.

Táto nejednoznačnosť bola vždy problémom Jordana Petersona. Ako človek bez viery nemá žiadne ukotvenie v kresťanskej alebo katolíckej morálke. Jeho silne evolučná filozofia umožňuje ľuďom zmeniť ich morálku, keď to spoločnosť alebo evolúcia považujú za potrebné. Jeho existencialistické myšlienky nedefinujú pevne ľudskú prirodzenosť, ktorú potom determinuje kultúra.

Záveru tohto „rodičovského“ podcastu sú teda predvídateľné. Všetci moderní revoluční autori, ktorých cituje a obdivuje, ukazujú týmto smerom. Tam, kde sa neuvažuje o hriechu, je možné všetko. Keď je osobný Boh prinajlepšom mytologizovaným príbehom „*vyfabrikovaným kolektívnou predstavivosťou*“, niet nikoho, koho by bolo potrebné spoznávať, milovať a komu slúžiť, okrem seba samého.

Dr. Peterson je známy svojimi pravidlami pre život. Niektoré z nich sú všeobecne známe, iné vyvolávajú mierny úškrn (pravidlo č. 12: Pohladkaj mačku, ktorú stretneš na ceste). Niektorým ľuďom by tieto pravidlá mohli prospieť, pretože sa snažia vštepiť pocit zodpovednosti a zmyslu v postmodernej pustatine. Bez správneho pochopenia svätosti a nášho konečného cieľa v Bohu však takéto pravidlá nikdy nikoho plne neuspokoja a nakoniec budú len veľkým rozčarovaním a zo sklamaní vzíde frustrácia.

Katolícka Cirkev však má ozajstné pravidlá pre život. Jej učenie obsahuje múdrosť vekov, ktorá vedie ľudské konanie k hľadaniu pravdy, krásy, dobra a vznešenosti, ktoré privedú ľudí k Bohu. Cirkev učí morálny zákon, ktorý umožňuje ľuďom žiť cnostný život v súlade s ich prirodzenosťou. Cirkev chápe realitu kríža, ktorá pomáha ľuďom prijať utrpenie, ktoré prináša život.

Dr. Peterson, ktorý v dvoch knihách predkladá dva tucty pravidiel, zabúda na vyššie pravidlá, ktoré zahŕňajú pravdu, nie pop-psychológiu. Najlepšie je začať s desiatimi základnými pravidlami nazývanými prikázania a na nich stavať.

Preklad z crisismagazine.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/tragicka-kapitulacia-jordana-petersona-v-otazke-manzelstva-osob-rovnakeho-pohlavia/>